

Percepție Din inima

Dragi prieteni,

Se spune că Ramdas Swami, maestrul lui Shivaji, povestea *Ramayana* într-o manieră atât de divină, încât Hanuman însuși a venit, deghizat, să asiste și să asculte. Într-una dintre aceste sesiuni, Ramdas a descris momentul în care Hanuman a văzut-o pentru prima dată pe Sita, după ce a fost luată prizonieră și a dispărut. A găsit-o stând în grădina Ravanei, înconjurată de flori albe.

Auzind povestea, Hanuman a ieșit din starea de absorbție în care era. Arătându-și fața, s-a ridicat și a spus: „Domnule, am ascultat cu mare plăcere povestirile domniei voastre, și tare mă bucur să aud povestiri despre Domnul meu, dar îmi pare rău să vă informez că un detaliu este incorect. Florile din grădina Ravanei nu erau albe, așa cum le-ați descris, ci roșii. Știu asta cu siguranță, deoarece am fost personal prezent și le-am văzut cu ochii mei.”

Frumusețea narațiunii lui Ramdas consta în faptul că el era înzestrat cu viziune divină. El nu doar reproducea *Ramayana*, așa cum o fac atât de mulți oameni; ci primea viziunea direct de la sursă, la fel ca Sanjaya în *Bhagavad Gita*, descriind exact ceea ce văzuse. Cu

încrederea care însoțește astfel de abilități perceptive, Ramdas i-a explicat lui Hanuman că trebuie să-și fi amintit greșit acest detaliu, pentru că florile erau cu siguranță albe.

„Atunci haideți să îl întrebăm pe Domnul Rama”, a sugerat Hanuman și au plecat împreună.

După ce a ascultat ambele opinii, Rama a spus: „Îmi pare rău, dar nu pot rezolva disputa voastră. Vedeți, eu nu am fost prezent în acel moment.”

Hanuman a spus: „Să o vizităm pe mama Sita. Ea va putea verifica dacă florile au fost roșii.”

Ei i-au explicat Sitei problema, iar ea a spus: „Ramdas spune adevărul. Florile erau de un alb pur. Nu erau deloc roșii.”

“Cum este posibil?” se întreabă Hanuman. „Am văzut cu ochii mei că florile erau roșii.”

„Da, le-ai văzut roșii”, a explicat Sita, „dar în acel moment viziunea ta era încețoșată de furie, căci tocmai descoperiseși că eram prizoniera Ravanei. De aceea ai văzut florile albe ca fiind roșii.”

Hanuman fusese atât de supărat încât furia lui îi schimbase viziunea. Chiar și florile albe păreau de un roșu aprins. A intrat pentru o clipă în starea de maya, de iluzie, și astfel a perceput realul ca ireal și irealul ca real. A fost o stare de înțelegere greșită, cauzată de o gândire incorectă.

În mod similar, să presupunem că un călător înfricoșat merge singur noaptea. Vede un licurici mișcându-se în întuneric și îl ia drept o fantomă, după care vede o frânghie și o confundă cu un șarpe. Un alt bărbat vorbește cu șeful său la telefon noaptea târziu, iar soția sa ajunge la concluzia că îi este infidel. În ambele cazuri, realitatea circumstanțelor nu este văzută, deoarece ea este percepută prin filtrele gândirii incorecte. Ambele scenarii încep cu necunoscute: o sursă necunoscută de lumină, identitatea necunoscută a frânghiei, persoana necunoscută de la telefon. În fiecare moment ne confruntăm cu necunoscute, dar acestea nu trebuie să fie cauza dezvoltării iluziei.

*Motivul pentru care nu putem vedea realul ca fiind real,
cauza gândirii greșite și a înțelegerii incorecte, este bagajul
interior pe care îl purtăm – samskara-urile noastre.*

Babuji Maharaj a recunoscut cauza acestei maya. Motivul pentru care nu putem vedea realul ca fiind real, cauza gândirii greșite și a înțelegerii incorecte, este bagajul interior pe care îl purtăm – samskara-urile noastre.

Samskara-urile sunt impresii ale experiențelor care au avut un impact emoțional și care rămân încorporate în conștiința noastră și în subconștient, exercitând o influență subliminală asupra vieții noastre și determinându-ne să vedem realitatea noastră prezentă, prin prisma experiențelor trecute.

Vechile noastre emoții și modele de gândire se suprapun peste realitatea prezentă și astfel

*Depozitul acesta de amintiri emoționale
ne condiționează acum interpretarea
evenimentelor. Este ca și cum am vedea
lumea prin lentile colorate.*

aceasta va fi pervertită. Depozitul acesta de amintiri emoționale ne condiționează acum interpretarea evenimentelor. Este ca și cum am vedea lumea prin lentile colorate. Îmi amintesc de povestea „Vrăjitorul din Oz”, în care se credea că totul în orașul Oz avea culoarea verde smarald – dar asta era doar o iluzie. Oz era la fel ca orice alt oraș. Iluzia culorii verzi s-a menținut deoarece fiecărui rezident i s-a oferit o pereche de ochelari cu lentile de culoare verde, pe care trebuia să-i poarte tot timpul. Lentilele colorate le-au dat locuitorilor impresia falsă că orașul era colorat în verde.

Este o ficțiune, dar viziunea noastră din viața reală este la fel de distorsionată. Prejudecățile pe care le trăim în viața noastră sunt mai grave pentru că, spre deosebire de locuitorii din Oz, a căror viziune a fost ascunsă de o singură pereche de ochelari, noi avem mai multe filtre care ne ascund percepția.

O pereche de ochelari poate fi îndepărtată cu ușurință, dar filtrele noastre sunt ascunse atât de adânc încât sufletul nostru le poartă împreună cu conștiința noastră, de la o viață la alta.

„Ochelarii” pe care îi purtăm nu sunt de o singură culoare, ci au mai multe nuanțe, care

Viziunea reală, imparțială vede lucrurile așa cum sunt, fără plusuri sau minusuri, fără judecată sau interpretare la nivel emoțional. Viziunea apare atunci când toate filtrele au dispărut, iar scrierile noastre vechi identifică această viziune pură ca fiind darshan.

sunt încorporate în lentilele lor, făcându-le aproape opace. În plus, aceste filtre apar neanunțate. Când lumina realității este împiedicată să intre în conștiința noastră, trăim în întuneric, într-un fel de iad.

Samskara-urile ne influențează percepția și ne determină să judecăm lucrurile ca fiind bune sau rele. Judecăm anumite lucruri ca fiind frumoase și altele ca fiind urâte; anumite lucruri ca fiind sfinte, iar altele ca fiind profane. Uităm faptul că sfințenia este peste tot, că frumusețea este peste tot. Judecata există doar în ochii privitorului. O suprapunem realității.

Viziunea reală, imparțială vede lucrurile așa cum sunt, fără plusuri sau minusuri, fără judecată sau interpretare la nivel emoțional. Viziunea apare atunci când toate filtrele au dispărut, iar scrierile noastre vechi identifică această viziune pură ca fiind darshan.

Cei mai mulți oameni înțeleg darshan-ul într-un sens limitat, și anume, posibilitatea de a vedea o persoană sfântă. Astfel mulți oameni l-au văzut pe domnul Krishna în timpul vieții sale dar aproape nimeni nu l-a văzut așa cum era.

Prin urmare, cine a avut darshan-ul lui în sens real? Acest fapt îmi amintește de afirmația lui Babuji: „Mulți vin să mă vadă, dar nimeni nu mă vede cu adevărat”.

Mulți oameni l-au urât pe domnul Krishna. Doar câțiva l-au iubit. Duryodhana l-a înjosit, numindu-l un simplu magician. Arjuna îl admira, dar îl privea într-un mod limitat, ca pe un prieten. Chiar și Radha, în iubirea și adorația ei imensă pentru Krishna, nu l-a perceput în întreaga sa magnitudine ca stăpân al universului. Toți cei care l-au văzut au avut o perspectivă diferită. Nimeni nu a văzut întregul adevăr.

Acest lucru se datorează faptului că fiecare persoană este unică. Dintre miliardele de oameni din această lume, imaginați-vă câte impresii purtăm în mod colectiv, câte condiționări aducem momentului nostru comun pe pământ, și câte perspective individuale există.

În general, rezultatul este dezacordul și dezbinarea.

Nu am fost mereu așa. Toate conștiințele erau identice. Viziunea pură a realității era susținută constant. Diferențele s-au strecurat printr-o gândire greșită și astfel am început să ne creăm propriile noastre mici lumi.

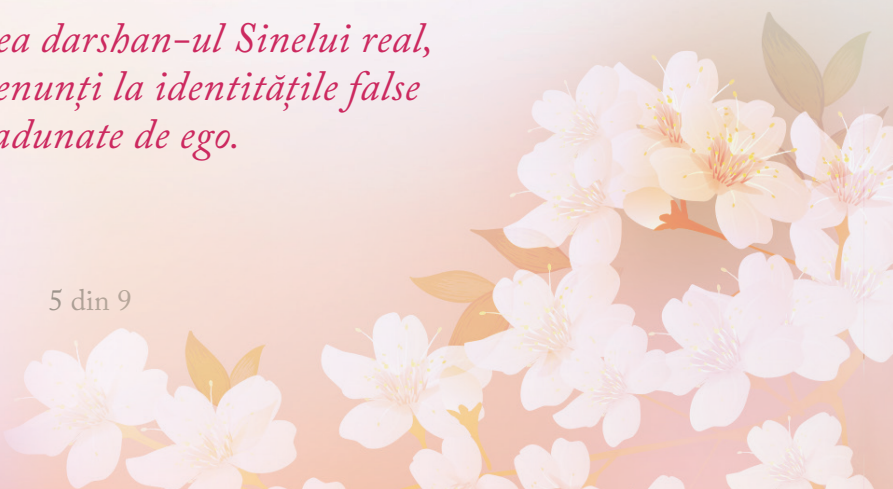
Babuji descrie aceste lumi ale noastre ca insule – insule care se îndepărtează una de cealaltă și se îndepărtează de unitate, către individualitate, către izolare și către o existență condusă de ego.

Ego-ul, prin însăși natura sa, este centrat pe sine și își caută propria supraviețuire. Cea mai mare frică a ego-ului este distrugerea identității sale. Din perspectiva sa, chiar și moartea fizică este de preferat morții ego-ului. Preocupat de continuitatea existenței sale, ego-ul vrea mereu să se vadă pe sine, ca și cum s-ar uita într-o oglindă, pentru a se asigura că încă mai există.

Cum se poate vedea egoul când nu are nici o formă proprie? Răspunsul este că se identifică cu obiectele cognoscibile, care sunt perceptibile și exterioare cunoscătorului subiectiv. Arătând spre ceva exterior, el declară: „Eu sunt asta” și este mulțumit. În acest mod, se poate identifica cu mintea, cu corpul sau chiar cu lucruri externe organismului uman, cum ar fi cultura, limbajul, gustul, posesiunile etc.

Răspunzând unei scrisori, Babuji a scris odată: „Este bine că îți place să ai darshan -ul sfinților - maha-purushas. Mai bine, însă, ar fi să te străduiești să ai doar propriul tău darshan.”

*Pentru a avea darshan-ul Sinelui real,
trebuie să renunți la identitățile false
adunate de ego.*

Pentru a avea *darshan*-ul Sinelui real, trebuie să renunți la identitățile false adunate de ego. Dar ego-ul este foarte atașat de falsele sale identități. Când acestea sunt amenințate, el poate ataca agresiv.

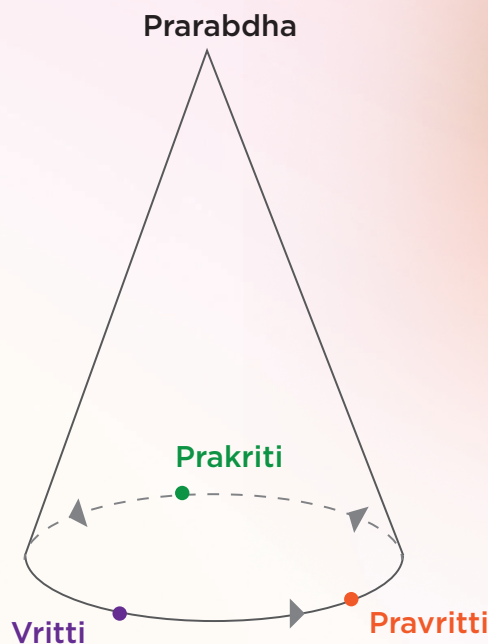
Gândiți-vă cum vă simțiți atunci când ceva ce considerați a fi parte din voi este criticat - religia, națiunea, comunitatea, familia, etc. Forța acestui sentiment este un indiciu al intensității identificărilor ego-ului - al măștilor puse adevăratei identități.

Ego-urile asertive sunt distrugătoare de unitate. În timp ce lucrează într-un grup, unii pot dori să facă lucrurile diferit de modul vostru. Dacă sunteți prea identificați cu propriile voastre idei, chiar și sugestiile constructive din partea unora, vor părea amenințări personale. Imaginați-vă că toată lumea dintr-un grup adoptă un stil de lucru „facem în felul meu, dacă nu afară ”! Imaginați-vă care ar fi rezultatul! Perspectivele diferite sunt sănătoase atunci când rămânem flexibili și evităm bătăliile ego-ului.

Un stil egoist de lucru se opune muncii Maestrului care are intenția de a ne transforma în canale pentru energia divină. Dacă fluxul de energie divină întâlnește rezistență în noi, apar perturbări. Fenomenele precum mișcările bruște din timpul meditației sunt un semn de rezistență în sistem.

Ego-ul și samskara sunt parteneri. Samskara se formează atunci când reacționăm emoțional. Eul este elementul reactiv din noi, declanșând formarea samskara-ei. De ce reacționează

*Copacii destinului individual cresc din
semințele samskarice plantate în solul ego-ului.
Samskara-urile noastre generează intențiile
inimii noastre, iar mintea lucrează pentru a le
îndeplini. Lucrările și tendințele minții sunt
cunoscute sub numele de vritti-uri. Vritti-urile
noastre, la rândul lor, generează pravritti-uri
(tendințe). Împreună, vritti și pravritti colorează
prakriti (natura) noastră, cu calitățile celor trei
gunas - sattva, rajas și tamas.*

egoul? Reacționează atunci când una dintre identificările sale este fie îmbunătățită, fie amenințată. Această reacție vine sub formă de plăcere sau antipatie. Emoția pozitivă sau negativă produsă prin acea reacție devine apoi o impresie.

În mod complementar, *samskara*-urile determină obiectele cu care egoul se identifică. Ego-ul și *samskara* sunt, prin urmare, co-creatori ai maya, filtrându-ne percepția și distorsionându-ne viziunea asupra realității.

Copacii destinului individual cresc din semințele *samskarice* plantate în solul ego-ului. *Samskara*-urile noastre generează intențiile inimii noastre, iar mintea lucrează pentru a le îndeplini. Lucrările și tendințele minții sunt cunoscute sub numele de *vritti*-uri. *Vritti*-urile noastre, la rândul lor, generează *pravritti*-uri (tendințe). Împreună, *vritti* și *pravritti* colorează *prakriti* (natura) noastră, cu calitățile celor trei *gunas* - *sattva*, *rajas* și *tamas*.

În funcție de calitățile naturii noastre, continuăm să repetăm anumite activități. Un gurmând continuă să meargă la restaurante. Un surfer continuă să urmărească valurile. Un pasionat de cinema continuă să meargă la cinema. Astfel de activități facilitează colectarea unor varietăți particulare de *samskara*-uri, unice naturii fiecărei persoane. De la o viață la alta, activitatea neîncetată și acumularea de *samskara*-uri oferă o mai largă definire a naturii noastre. Este ceea ce înțelegem ca *prarabdha* (destin). Urmăriți diagrama de mai jos: avem o formă de con 3-D cu *vritti*, *pravritti* și *prakriti* în jurul bazei, iar *prarabdha* se află în vârful conului.

Suntem creatorii destinelor noastre individuale, dar există și un destin divin – un destin care poate fi realizat doar după ce ne-am dizolvat lumile create individual și ne-am efectuat propria *pralaya* (dizolvare), la nivel individual.

În acest scop, marele Rishi Patanjali a oferit calea Yoga, prin care ne putem nega *vritti*-urile care altfel ne-ar proiecta implicit destinul și ne-ar ține blocați în vârtejul maya. Este același scop pentru care Puja Babuji a conceput metodele de a elimina *samskara*-urile care susțin *vritti*-urile noastre.

Chit-vritti-nirodha (înlăturarea tendințelor minții), reprezintă, într-un fel, starea de Yoga. Alimentarea *vritti*-urilor noastre nu vine niciodată în ajutorul nostru, de fapt este *a-yogya*, nicidecum nu este Yoga.

Din păcate, tendința ego-ului este de a-și apăra creația și de a se identifica cu *vritti*, *pravritti*, *prakriti* și *prarabdha*. Acest lucru face schimbarea dificilă. Iubitul nostru Chariji obișnuia să spună că un prost își recunoaște greșelile doar retrospectiv sau deloc; o persoană inteligentă își dă seama de greșelile sale în timp ce le comite, iar un înțelept vede greșelile dinainte și le evită.

Cum să caracterizăm o persoană care își vede greșelile, dar insistă totuși cu încăpățânare că acțiunile sale sunt corecte? Cum se poate transforma o astfel de persoană? Cum poate o persoană să-și realizeze propria *pralaya* (dizolvarea individuală), când este atât de ocupată să-și construiască creația? Este ca și cum cuprul s-ar transforma în aur; cum s-ar putea întâmpla asta vreodată? Acest lucru explică probabil de ce nu reușim să ne schimbăm. De asemenea, poate explica de ce, în diagrama lui Babuji cu cele douăzeci și trei de cercuri, inelele ego-ului susțin inelele maya.

Sahaj Marg ne oferă pregătirea interioară pentru a ne însuși un stil de viață care ne permite să îndeplinim sarcini nobile fără a forma *samskara*-uri. Îndepărtarea poverii *samskara*-urilor este ușoară. Acumularea *samskara*-urilor zilnice este eliminată în timpul curățirii noastre de seară. *Samskara*-urile trecute aduse în această încarnare sunt curățate de către preceptori, în timpul ședințelor individuale. *Samskara*-urile din viețile trecute sunt îndepărtate în timpul *bhandar*-elor (celebrărilor), în timpul meditațiilor de grup, în prezența fizică a Maestrului și, dacă practicantul este devotat și poate ajunge la starea de *layavastha*, (uniunea completă) în orice moment.

Prevenirea formării *samskara*-urilor este mai mult decât o provocare. A evita impresiile în timp ce trăiești în această lume este ca și cum ai evita praful de cărbune într-o mină de cărbune sau ai evita să te uzi atunci când te plimbi prin furtună. Nu putem evita ploaia, dar ne putem proteja de apă purtând o pelerină de ploaie. Ce poate servi drept „pelerină de ploaie” pentru minte și inimă, astfel încât acestea să rămână neafectate chiar și în timpul tulburărilor emoționale? Este costumul protector al constanței aduceri aminte, care este udat cu dragostea pentru Dumnezeu.

Constanta aducere aminte este un tip unic de filtru. Aceasta filtrează impresiile înainte de a ne păta conștiința. Cu umbrela sa protectoare a smereniei, constanta aducere aminte filtrează ego-ul și ne eliberează de efectele părtinirii, astfel încât destinația divină să rămână la vedere. Chiar și banalul și iluzoriul vor fi divine, vor fi extraordinare, atunci când percepția noastră rămâne cufundată în inimă, în dragostea pentru Creatorul nostru. Dacă Dumnezeu este divin, atunci și creația Sa este divină, deoarece Sursa și rezultatul sunt una. Totul devine divin.

Cu iubire și respect,

Kamlesh

Cu ocazia celei de-a 123-a aniversări a nașterii lui

PUJYA SHRI BABUJI MAHARAJ

29, 30 aprilie și 1 mai 2022

heartfulnessTM
advancing in love